

همگام و همراه با مبارزات زنان ایران علیه خشونت، اطلاعیه مشترک به مناسبت روز جهانی مبارزه علیه خشونت بر زنان

زنان ایران اما طی تمامی این سالها، به شیوه های گوناگون و با پرداخت بهایی سنگین، علیه این خشونتها و برای دستیابی به حقوق انسانی خود تلاش و مبارزه کرده اند. هرچند زنان در ایران از حق داشتن تشکلهای و نهادهای مستقل محروم بوده و هرگونه تجمع و اقدام آنها با سرکوب، دستگیری، شکنجه و زندان و یا محکومیت به اعدام مواجه می شود با این وجود تلاش و مبارزه آنها با فراز و نشیب همواره ادامه داشته و دارد. جنبش انقلابی "زن، زندگی، آزادی" گواه بارز و نقطه عطفی در مبارزات بدون وقفه زنان ایرانی برای رهایی از سلطه حکومتی است که پایه های قدرت خود را بر سرکوب مردمان ایران بطور عام و زنان بطور خاص بنا نهاده است

اطلاعیه مشترک دو ائتلاف سیاسی به مناسبت روز جهانی مبارزه علیه خشونت بر زنان :

همگام و همراه با مبارزات زنان ایران علیه خشونت

در آستانه ۲۵ نوامبر روز جهانی مبارزه با خشونت علیه زنان قرار داریم.

این روز مناسبت خود را از قتل دولتی «خواهران میرابل» در تاریخ ۲۵ نوامبر ۱۹۶۰، در جمهوری دومینکن برگرفته است. خواهرانی که با همسران و همراهانشان علیه دیکتاتوری «رافائل لئونیداس تروخیلو» در این کشور، مبارزه می کردند. فمینیست‌های آمریکای لاتین در اولین نشست سراسری خود در سال ۱۹۸۱ در بوگوتا، در گرامیداشت «خواهران میرابل»، ۲۵ نوامبر را به عنوان روز جهانی مبارزه علیه خشونت بر زنان برگزیدند، سپس مجمع عمومی سازمان ملل در دسامبر ۱۹۹۹ آن را، روز جهانی منع خشونت بر زنان اعلام نمود.

خشونت علیه زنان پدیده ایست جهانی و مرز جغرافیایی نمی شناسد. در بسیاری از کشورها، فمینیست ها و نهادهای مدافع حقوق زنان در تمامی روزهای سال و به اشکال گوناگون علیه خشونت‌هایی که در عرصه های مختلف بر زنان اعمال می شود تلاش و مبارزه می کنند. این تلاش ها در برخی از کشورها منجر به تصویب قوانینی شده اند که در آنها خشونت علیه زنان جرم محسوب شده و مجازات‌های قضایی مختلفی را بدنبال دارد. جرم انگاری خشونت بر زنان در این کشورها، دستاوردی مهم برای حقوق زنان است و در مواردی به کاهش خشونت‌ها انجامیده است با این وجود در همین جوامع هم، خشونت علیه زنان که ریشه در فرهنگ مرد- پدر سالاری دارد همچنان و به درجات مختلف، در عرصه های گوناگون زندگی، تداوم دارد. هم از این رو فمینیستها، تشکلهای و نهادهای مدافع از حقوق زنان به مبارزات خود در این عرصه ادامه داده و با فشار به دولت‌ها آنها را مجبور می سازند که برای مقابله با خشونت علیه زنان، تصمیمات جدی اتخاذ کنند. در کشور ایران اما طی بیش از ۴ دهه روندی معکوس طی شده است! حکومت اسلامی نه تنها خشونت علیه زنان را قانونی کرده است بلکه از همان فردای تسخیر قدرت، ابزارهای مختلفی را برای نهادینه کردن خشونت بر زنان در عرصه های مختلف خانوادگی، اجتماعی، اقتصادی و سیاسی بکار گرفته است. تصویب قوانین زن ستیز و ارتجاعی و پامال کردن ابتدایی ترین حقوق زنان که خود گواه خشونت دولتی علیه زنان است باعث افزایش خشونت‌های خانوادگی، زن کشی، خود سوزی، کودک همسری و... در جامعه شده است. هرچند این خشونت‌ها از قبل نیز در بطن جامعه وجود داشته اند اما افزایش آنان از نتایج فاجعه بار سیاست‌هایی هستند که زنان کشور ایران، هر روزه قربانی آنند.

زنان ایران اما طی تمامی این سالها، به شیوه های گوناگون و با پرداخت بهایی سنگین، علیه این خشونت‌ها و برای دستیابی به حقوق انسانی خود تلاش و مبارزه کرده اند. هرچند زنان در ایران از حق داشتن تشکلهای مستقل محروم بوده و هرگونه تجمع و اقدام آنها با سرکوب، دستگیری، شکنجه و زندان و یا محکومیت به اعدام مواجهه می شود با این وجود تلاش و مبارزه آنها با فراز و نشیب همواره ادامه داشته و دارد. جنبش انقلابی «زن، زندگی، آزادی» گواه بارز و نقطه عطفی در مبارزات بدون وقفه زنان ایرانی برای رهایی از سلطه حکومتی است که پایه های قدرت خود را بر سرکوب مردمان ایران بطور عام و زنان بطور خاص بنا نهاده است. هم از این رو شاهد آن بودیم که بسیاری از مردان در سراسر ایران، شانه به شانه زنان در این جنبش انقلابی شرکت فعال داشتند و نه تنها قانون حجاب اجباری و گشت ارشاد بلکه سایر تبعیض ها و نابرابری ها در جامعه و در یک کلام، کلیت نظام دیکتاتوری مذهبی و سرکوبگر را به چالش کشیدند. هرچند به دلایل گوناگون و از جمله سرکوب، این جنبش در شرایط فعلی در رکود نسبی بسر می برد اما مقاومت و اعتراضات زنان پیوسته در بطن جامعه جاریست. هزاران زنی که با وجود جریمه های سنگین و خطر دستگیری همچنان از بر سر گذاشتن حجاب اجباری، این نشانه تسلط بر پیکر زنان، خوداری می کنند و یا اقدام شجاعانه آهو دریایی دانشجوی دانشگاه آزاد در تاریخ ۱۲ آبان، نشانه هایی از تداوم مبارزه زنان برای دستیابی به آزادی، برابری است.

ما در "همبستگی فراگیر برای آزادی و برابری در ایران" و "کنگره ملیتهای ایران فدرال" بر این باوریم که خشونت بر زنان یک پدیده و ناهنجاری اجتماعی است که نتایج فاجعه بار آن کلیت جامعه را تحت تاثیر قرار می دهد. هم از این رو، رفع هر گونه خشونت علیه زنان بایستی یکی از اصلی ترین اهداف ائتلافها، احزاب، سازمانها و جریانهای باشد که علیه رژیم زن ستیز و ضد بشری حاکم بر ایران مبارزه میکنند.

پیش بسوی استقرار جامعه ای عاری از هر نوع خشونت، تبعیض، نابرابری و تأمین و تضمین عدالت اجتماعی، آزادی و برابری در ایران پس از جمهوری اسلامی ایران.

کنگره ملیتهای ایران فدرال

همبستگی فراگیر برای آزادی و برابری در ایران

(ائتلاف سیاسی متشکل از چهارده حزب، سازمان و جریان سیاسی)

چهارشنبه ۳۰ آبان ۱۴۰۳ / ۲۰ نوامبر ۲۰۲۴